

του Μιχαήλ Χούλη, Θεολόγου

Οι Εβραίοι ως γνωστόν παρέμειναν στην Αίγυπτο 430 χρόνια. Όταν η καταπίεση έφτασε στο απροχώρητο, ο Θεός τούς συμπαράσταθηκε προκαλώντας ΔΕΚΑ ΠΛΗΓΕΣ στον Φαραώ και τους Αιγυπτίους (μεγάλες καταστροφές) ώστε να τους αφήσει ελεύθερους (τους εβραίους) και να τους επιτρέψει να εγκαταλείψουν τη χώρα. 600.000 άνθρωποι (χωρίς τα παιδιά) έφυγαν βιαστικά από την χώρα της σκλαβιάς και κατευθύνονταν προς τη γη της Επαγγελίας, που τους έταξε ο Θεός. Σε όλη την πορεία μέσω της ερήμου (περιοχή χερσονήσου Σινά) ο Κύριος φανέρωνε την ύπαρξη και δύναμή Του (μέσω του Μωυσέως) με πολλές και θαυμαστές ενέργειες και με θεία καθοδήγηση.

Τον τρίτο μήνα μετά την Έξοδο, έφτασαν οι Ισραηλίτες στην έρημο του Σινά και στρατοπέδευσαν μπροστά στο όρος. Όσο ανέβαινε ο Μωυσής στο όρος του Θεού, τον κάλεσε ο Θεός και του ζήτησε να διαβιβάσει στο λαό τα εξής: (α) τους υπενθύμισε τις ευεργεσίες προς αυτούς, την αγάπη και τη φροντίδα Του, και (β) τους πρότεινε (δική Του η ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ και το ανύσταχτο ενδιαφέρον) να συνάψουν μαζί Του (όπως έγινε και με τους Πατριάρχες Αβραάμ, Ισαάκ, Ιακώβ) ΔΙΑΘΗΚΗ (συμφωνία) στο Σινά, δια της οποίας υπόσχεται να κάνει τον «οίκο Ιακώβ» περιούσιο λαό (θα Του ανήκει στο εξής), βασίλειο από ιερείς (θα κυβερνάται από ιερείς και θα προσεύχεται στο Θεό υπέρ των άλλων εθνών), άγιο έθνος, με σκοπό να αποτελέσει τη ΓΕΦΥΡΑ της Αποκάλυψης του Τριαδικού Θεού και τη μετάδοση της ευλογίας Του, σταδιακά, σε όλη την οικουμένη. Απαραίτητη προϋπόθεση (δια της ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΣΥΓΚΑΤΑΘΕΣΗΣ του λαού) θα ήταν οι Ισραηλίτες να τηρούν ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ τις εντολές Του και να φυλάξουν την διαθήκη Του (Έξ. 19). Ο λαός δέχτηκε και συγκινητικά απάντησε: «Θα κάνουμε ό,τι μας είπε ο Θεός» (Έξ. 19,8).

Τόσο στην Παλαιά (Π.Δ.) όσο και στην Καινή Διαθήκη (Κ.Δ.) ενεργεί ο ΥΙΟΣ ΚΑΙ ΛΟΓΟΣ του Θεού. Στην μεν Π.Δ. ως άσαρκος Λόγος, που πραγματοποιεί τις θεοφάνειες, καθοδηγεί, και ομιλεί με τον Μωυσή και τους προφήτες, στην δε Κ.Δ. ως ο ενσαρκωθείς Θεός στο πρόσωπο του Χριστού. Η ΕΝΟΤΗΤΑ των δύο Διαθηκών είναι εμφανής και από τον τρόπο της Θεοφάνειας: βροντές, φωνές, θύελλες, εκρήξεις, σεισμός, καπνός, και δυνατό σάλπισμα στο Σινά, αλλά και στην Κ.Δ. το Άγιο Πνεύμα κατέρχεται «ως βιαία πνοή ανέμου» (Πράξ. 2,2). Δηλώνεται ακόμη ότι ΕΝΑΣ είναι ο Θεός που ενεργεί στην ιστορία χάριν των ανθρώπων, και δεν έχουμε καλό και κακό Θεό όπως διέδιδαν αρχαίοι αιρετικοί και οι γνωστικοί. Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ όμως του Θεού δια Χριστού Ιησού είναι η πλέον ξεκαθαρισμένη και τελεία, και αυτό εξάγεται επίσης από τις εμφανείς και αγιοπνευματικές ΓΛΩΣΣΕΣ από φωτιά, που μοιράστηκαν στα κεφάλια των αποστόλων κατά την Πεντηκοστή, ενώ στην Π.Δ. ακούστηκαν μόνο σάλπιγγες που ο ήχος τους ήταν συγκεχυμένος.

Έκτοτε οι Δέκα αυτές εντολές, που δια του Μωυσέως διαβιβάστηκαν στο λαό του Θεού και εν περιλήψει θα αναλύσουμε παρακάτω, θα ονομάζονταν «ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ». Ήταν και είναι η προστασία και το πολυτιμότερο δώρο του Θεού στους ανθρώπους. Οι τέσσερις πρώτες εντολές του Δεκαλόγου αφορούν στη σχέση μεταξύ Θεού και ανθρώπων και οι έξι επόμενες καθορίζουν την αγάπη, δικαιοσύνη και σεβασμό μεταξύ συνανθρώπων. Χωρίς την τήρηση του Δεκαλόγου οι σχέσεις

μεταξύ Θεού και ανθρώπων είναι ψεύτικες, δεδομένου ότι ο Νόμος του Θεού ελέγχει την άλογη φύση μας, βάζει σε τάξη τα κατώτερα ένστικτά μας και προσανατολίζει στη συνάντηση με τη Χάρη του Θεανθρώπου, που είναι λυτρωτική. Ο Χριστός στη συνέχεια αποκάλυψε πλήρως το θέλημα της Αγίας Τριάδος και ορθώς συμπλήρωσε και ερμήνευσε τις εντολές του Θεού με βάση το πρόσωπό Του ως Υιού και Λόγου του Θεού.

Ο Θεός μίλησε στο λαό και είπε αυτούς τους λόγους:

«ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ Ο ΚΥΡΙΟΣ, Ο ΘΕΟΣ ΣΟΥ, ΠΟΥ ΣΕ ΕΒΓΑΛΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟ, ΤΗΝ ΧΩΡΑ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ. ΔΕΝ ΘΑ ΛΑΤΡΕΥΕΙΣ ΑΛΛΟΥΣ ΘΕΟΥΣ ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΜΕΝΑ». Από την 1η εντολή συμπεραίνουμε ότι ο αληθινός Θεός είναι ένας και όχι πολλοί, είναι απορριπτέα η πολυθεΐα, αλλά και η αθεΐα και ο πανθεϊσμός (σύγχυση Θεού και κόσμου). Ο Θεός φανερώνεται απόλυτος κύριος της ιστορίας, καθοδηγεί προς σωτηρία, είναι ιδιαίτερα εναντίον της σκλαβιάς και υπέρ της ελευθερίας, και ακόμη είναι κατεξοχήν φιλόανθρωπος και ευεργέτης. Αν επιπλέον σκεφθούμε την κατάπτωση του εθνικού κόσμου, καθώς και τις θυσίες ζώων και ανθρώπων που γίνονταν προσφορά σε διάφορους θεούς, θα συνειδητοποιήσουμε την αξία της πρώτης, αλλά και της επόμενης εντολής που ακολουθεί.

«ΔΕΝ ΘΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΕΝΑ ΕΙΔΩΛΟ, ΚΑΙ ΚΑΝΕΝΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΟΜΟΙΩΜΑ ΚΑΠΟΙΟΥ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΥ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΨΗΛΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ Ή ΚΑΤΩ ΣΤΗ ΓΗ Ή ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΥΔΑΤΑ, ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΗ ΓΗ. ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΑ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΙΣ, ΟΥΤΕ ΝΑ ΤΑ ΛΑΤΡΕΥΕΙΣ...». Απαγορεύει αυστηρά την ειδωλολατρία η 2η εντολή. Ο ουρανός, η γη και τα καταχθόνια ήταν οι τρεις κόσμοι των αρχαίων λαών. Δεν θα πρέπει να κατασκευάσουν λοιπόν θεούς, όπως θεωρούσαν τα είδωλά τους οι Αιγύπτιοι. Απαγορεύεται βέβαια να ΠΡΟΣΚΥΝΟΥΝ ΚΑΙ ΛΑΤΡΕΥΟΥΝ διάφορα κτίσματα, ξόανα, ειδώλια, αγάλματα κ.α. στη θέση του αληθινού Θεού, όχι όμως και να κοσμούν με ομοιώματα και παραστάσεις ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΩΠΙΣΜΟ άγιους ή βασιλικούς χώρους, όπως και έκαναν. Μόνο ο ένας και αληθινός Θεός κατασκεύασε τα πάντα και του πρέπει ουσιαστική λατρεία, τόσο πνευματική όσο και λειτουργική (θυμιάματα, συλλογικές προσευχές, αφιερώματα κ.α.). Η ανθρωπότητα απαλλάσσεται πλέον από τον αρχέγονο τρόπο, που προξενούσαν στους ανθρώπους: (α) τα φυσικά φαινόμενα (σεισμοί, κεραυνοί, τρικυμίες κ.α.) καθώς και (β) η πίστη σε εκδικητικούς, υστερόβουλους και μοχθηρούς θεούς (ο Δίας π.χ. ως 'τερπικέραυνος', που χαίρεται να ρίχνει δηλαδή κεραυνούς). Δεν υπάρχει ομοίωμα που να μοιάζει στο Θεό μάς λέει η εντολή αυτή, όσες αναλογίες κι αν προσπαθούν να επινοήσουν τα φτωχά μυαλά των ανθρώπων. Να σταματήσουν να φαντάζονται επίγειες εικόνες περί Θεού -τον φαντάστηκαν Θεό της Τάξης, του επιβλητικού νόμου, της ανταπόδοσης, γερούλη με άσπρα μαλλιά, σιωπηλό θεατή στον ουρανό, των τελετών κ.λπ.- διότι Εκείνος είναι «το όντως Ον», η πηγή της ζωής, και δεν υπάρχει με τον ίδιο τρόπο που υφίστανται περιορισμένα τα άλλα όντα γύρω μας. Οι άνθρωποι οφείλουν να πάψουν επομένως να προσκυνούν συνανθρώπους τους ή τα έργα των χειρών τους (λατρεία: ηθοποιών, αθλητών, τραγουδιστών, του χρήματος, της ηδονής, της δόξας, εξουσίας κ.λπ.) και να αναχθούν στη λατρεία του μοναδικού και παντοδύναμου Πλάστη των όλων, που είναι εντελώς διαφορετικός, και διαστρέφεται η πίστη σ' Αυτόν αν κατανοηθεί σαν συγκεκριμένο είδωλο. Μάλιστα

βλέπεις στην εποχή μας να υπάρχουν πολλές κακόγουστες ζωγραφιές του Χριστού και αθεολόγητα σύμβολα, υποτίθεται χριστιανικά, που αλλοιώνουν το μήνυμα του Θεού και δεν αρμόζουν να βρίσκονται μέσα σε σπίτια ή να κρέμονται στο λαιμό πιστών ανθρώπων. Η θρησκεία με τον Δεκάλογο εξαγνίζεται, αποκαθαίρεται και καθ' οδόν, μετά το κήρυγμα των προφητών, φτάνει στον Χριστό (την πραγματική ζωντανή εικόνα του Θεού) που διδάσκει: «Ο Θεός είναι Πνεύμα. Και αυτοί που τον λατρεύουν πρέπει να τον λατρεύουν με τη δύναμη του Πνεύματος, που φανερώνει την αλήθεια» (Ιω. 4,24).

«ΔΕΝ ΘΑ ΕΠΙΚΑΛΕΙΣΑΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΣΟΥ ΕΠΙ ΜΑΤΑΙΩ...» είναι η 3η εντολή. Δεν εξουσιάζεται ο Θεός, αλλά αντίθετα Εκείνος εξουσιάζει τα πάντα. Είναι ελεύθερος και δεν υποχρεώνεται από κανέναν. Ο άνθρωπος πρέπει να γνωρίζει τα όριά του. Δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιείται το όνομά Του σε μαγικές ωδές, κατάρες και άλλα άσχημα και βδελυρά. Απαγορεύεται να προφέρουμε το όνομά Του χωρίς να συντρέχει σοβαρός λόγος και πάντοτε πρέπει να γίνεται με ανάλογο σεβασμό και ευσέβεια. Ούτε αστειευόμενοι να διηγούμαστε ανόητες ιστορίες και ανέκδοτα που περιέχουν θεία ονόματα, της αγίας Τριάδας, των αγίων και του Χριστού. Ο όρκος επίσης χάριν αστειότητας, στις καθημερινές τετριμμένες σχέσεις μας, πολύ δε περισσότερο η βλασφημία, πρέπει να αποφεύγονται παντελώς. Η τελευταία μάλιστα φανερώνει ανωριμότητα, έλλειψη πολιτισμού, και συνιστά βαρύτατη αμαρτία. Να είμαστε πάντα ευθείς και ειλικρινείς. Απαραίτητες ιδιότητες για την πρόοδο ατόμων και κοινωνιών.

«ΝΑ ΘΥΜΑΣΑΙ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ, ΓΙΑ ΝΑ ΤΗΝ ΞΕΧΩΡΙΖΕΙΣ ΚΑΙ ΝΑ ΤΗΝ ΑΦΙΕΡΩΝΕΙΣ ΣΤΟΝ ΚΥΡΙΟ. ΕΞΙ ΗΜΕΡΕΣ ΝΑ ΕΡΓΑΖΕΣΑΙ ΚΑΙ ΝΑ ΚΑΝΕΙΣ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΣΟΥ. ΑΛΛΑ Η ΕΒΔΟΜΗ ΗΜΕΡΑ ΕΙΝΑΙ ΗΜΕΡΑ ΑΝΑΠΑΥΣΗΣ, ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΗ ΣΕ ΜΕΝΑ, ΤΟΝ ΚΥΡΙΟ ΤΟΝ ΘΕΟ ΣΟΥ. ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΑΥΤΗ ΔΕΝ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΝΑ ΚΑΝΕΙΣ ΚΑΜΙΑ ΕΡΓΑΣΙΑ, ΟΥΤΕ ΕΣΥ, ΟΥΤΕ Ο ΓΙΟΣ ΣΟΥ, ΟΥΤΕ Η ΘΥΓΑΤΕΡΑ ΣΟΥ, ΟΥΤΕ Ο ΔΟΥΛΟΣ ΣΟΥ, ΟΥΤΕ ΤΑ ΖΩΑ ΣΟΥ, ΟΥΤΕ Ο ΞΕΝΟΣ ΠΟΥ ΚΑΤΟΙΚΕΙ ΣΤΙΣ ΠΟΛΕΙΣ ΣΟΥ. ΓΙΑΤΙ ΣΕ ΕΞΙ ΗΜΕΡΕΣ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ, ΤΗ ΓΗ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ, ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΟΛΑ ΟΣΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΜΕΣΑ Σ' ΑΥΤΑ. ΑΛΛΑ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΗ ΗΜΕΡΑ ΑΝΑΠΑΥΘΗΚΕ. ΓΙ' ΑΥΤΟ ΕΥΛΟΓΗΣΕ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΗ ΗΜΕΡΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΓΙΑΣΕ». Καθιερώνεται με την 4η εντολή ο εξαγιασμός του Σαββάτου, δηλαδή για εμάς τους χριστιανούς πλέον η αργία της Κυριακής, εφόσον την Κυριακή ημέρα αναστήθηκε ο Ιησούς Χριστός. Απαιτείται παύση της εργασίας κατ' αυτήν (εφόσον και ο Θεός ελευθέρωσε το λαό Του από την εργατική εκμετάλλευση των Αιγυπτίων), συμμετοχή στη θεία λειτουργία, προσευχή, επικοινωνία άμεση και ζεστή με τους συνανθρώπους μας, εξάσκηση ελεημοσύνης, επίσκεψη σε νοσοκομεία και ασθενείς κ.α. Όπως διαβάσαμε παραπάνω η αγάπη του Θεού εκχέεται και στα παιδιά, στους υπηρέτες και τα ζώα, που δεν θα έπρεπε να εργάζονται κατά το Σάββατο τότε, Κυριακή για μας πλέον (ολόκληρη η οικογένεια πρέπει να συμμετέχει στην ιερή αργία), για να ξεκουράζονται, να ανακτούν δυνάμεις, να εξασκούν οι άνθρωποι προσωπική ζωή, και να δοξολογούν το Θεό. Για «να μπορεί να ανασάνει ο δούλος σου και ο ξένος που σου δουλεύουν» (Εξ. 23,12).

ΝΑ ΤΙΜΑΣ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΣΟΥ ΚΑΙ ΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΣΟΥ, ΓΙΑ ΝΑ ΖΗΣΕΙΣ ΠΟΛΛΑ ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ, ΠΟΥ ΣΟΥ ΔΙΝΕΙ Ο ΚΥΡΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ ΣΟΥ». Να πάρουμε

δηλαδή στα σοβαρά και να δώσουμε αληθινή αξία στους γονείς (που είναι οι σπουδαιότεροι από τους συνανθρώπους μας). Δεν μπορούμε εξάλλου να προσφωνούμε Πατέρα τον Θεό και να τηρούμε τις εντολές Του, αν παράλληλα δεν δείχνουμε και την αγάπη μας προς τον βιολογικό μας πατέρα (και τη μητέρα μας). Έχουν τον τύπο του Θεού, διδάσκει ο Κύριλλος, και γι' αυτό τους πρέπει βαθύς σεβασμός. Αν θέλει λοιπόν ο άνθρωπος να ζήσει πολλά και ευλογημένα χρόνια, ιδού η συνταγή δια της 5ης εντολής. Δεν εξαρτάται η μακροζωία μόνο από υγιεινή διατροφή, σωστό ύπνο, μετρημένη ζωή κ.λπ., αλλά πρωτίστως ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, που είναι συνέπεια τηρήσεως των εντολών Του και εν προκειμένω της τιμής προς τους γονείς μας (όχι ελεημοσύνη αλλά προσφορά αγάπης), που τους χρωστάμε τη ζωή μας (αν βέβαια βλέπουμε το Θεό πίσω και μέσα σε όλα αυτά), και όχι μόνο: αφού μας ανάθρεψαν, μας μεγάλωσαν, μας μόρφωσαν, στερήθηκαν προφανώς για μας κ.α. Δεν αξίζουν λοιπόν να τους φροντίσουμε στα γεράματά τους και να τους βοηθήσουμε όσο μπορούμε;

«ΜΗ ΦΟΝΕΥΣΕΙΣ», ορίζει η 6η εντολή. Δεν μπορείς δηλαδή να αφαιρέσεις τη δική σου ζωή (αυτοκτονία) ή τη ζωή των άλλων (παρά μόνο αν κινδυνεύει πραγματικά η ζωή μας να χαθεί ή άμεσα η ζωή κάποιου ή κάποιων άλλων). Σεβασμός στη ζωή. Η ζωή είναι το υπέρτατο αγαθό. Δεν έχει κανείς για τούτο δικαίωμα να τη στερήσει από κάποιον, διότι προσβάλλει το Θεό που μόνο εκείνος τη χορηγεί, και ζημιώνει ανεπανόρθωτα οικογένειες, συγγενείς και φίλους, οδηγεί πολλές φορές σε αντεκδικήσεις, ενώ στερεί το δικαίωμα της μετανοίας στους φονευθέντες. Στην εντολή αυτή μπορούμε να δούμε και την απαγόρευση της θανατικής ποινής. Ο απόστολος Παύλος ξεκαθαρίζει ότι η οργή και ο θυμός και η πικρία και οι φωνές ευθύνονται για πολλά κακά (Εφεσίους 4,31), και σε πολλές περιπτώσεις είναι οι αιτίες του φόνου, ενώ ο Χριστός γνωρίζοντας ότι η ρίζα του φόνου είναι η οργή προειδοποιεί πως «ο οργιζόμενος τω αδελφώ αυτού ένοχος έσται τη κρίσει» (Ματθ. 5,22). Φονιάδες, ή συνεργοί σε φόνο, είναι και όσοι εμπλέκονται ως ηθικοί αυτουργοί στην εξόντωση τρίτων, αλλά και εκείνοι που εμπορεύονται ναρκωτικές ουσίες, ή επιδίδονται χωρίς έλεγχο είτε σε υπερβολικές ασκήσεις είτε σε αλόγιστο πάθος (που σε πολλές περιπτώσεις καταλήγει είτε στην αυτοκτονία είτε και στην εκδίκηση), ή εξασκούν βία, βασανιστήρια και τρομοκρατία. Στο φόνο συγκαταλέγεται και η έκτρωση άνευ ουσιαστικού λόγου (επιτρέπεται μόνο αν κινδυνεύει η έγκυος να αποθάνει ή αν προέρχεται το έμβρυο από βιασμό), καθώς και η ευθανασία και η μεταμόσχευση οργάνων όταν ο δωρητής ριψοκινδυνεύει άμεσα τη ζωή του (δεν επιτρέπεται να θανατώσουμε κάποιον για να σωθεί κάποιος άλλος).

«ΔΕΝ ΘΑ ΜΟΙΧΕΥΣΕΙΣ». Είσαι δηλαδή πλασμένος για μόνιμη αγάπη και χαρά. Οι σαρκικές παρεκτροπές επιφέρουν και χειρότερα κακά. Η 7η αυτή εντολή τοποθετεί τις παράνομες εξωσυζυγικές σχέσεις αμέσως μετά τον φόνο, αφού αποτελούν την θανάτωση της αγάπης, φέρουν μεγάλη θλίψη στους παθόντες, και εισάγουν πολλά κακά στις οικογένειες. Μάλιστα δεν είναι λίγες οι φορές που η μοιχεία οδηγεί στο διαζύγιο, την απελπισία, τη βία, το έγκλημα ή την αυτοκτονία, τα δε παιδιά των οικογενειών που παρακολουθούν και υφίστανται τα δράματα σε αρκετές περιπτώσεις οδηγούνται σε περιθωριακές καταστάσεις, σύσταση συμμοριών, σε εγκληματικές ενέργειες κ.λπ. Για τον Θεάνθρωπο, που όπως είπαμε πνευματικά

συμπληρώνει τον Νόμο της Παλαιάς Διαθήκης, «όποιος βλέπει μια γυναίκα με πονηρή επιθυμία, έχει κιόλας διαπράξει μέσα του μοιχεία μ' αυτήν» (Ματθ. 5,27-29), ενώ, και πάλι από τον Χριστό, η μοιχεία θεωρείται ο μοναδικός λόγος για τον οποίον ένα ζευγάρι μπορεί να ζητήσει διαζύγιο (Ματθ. 5,32). Δυναμιτίζει δηλονότι η μοιχεία τα θεμέλια τής κατ' οίκον Εκκλησίας και η έλλειψή της είναι πρόοδος για την κοινωνική ισορροπία.

«ΔΕΝ ΘΑ ΚΛΕΨΕΙΣ», προειδοποιεί η 8η εντολή. Δεν έχεις δικαίωμα να αφαιρέσεις προς ιδίαν χρήση αντικείμενα που ανήκουν στους άλλους (κλοπή, διάρρηξη, αρπαγή). Δεν έχεις το ελεύθερο να καταστρέφεις ό,τι ο διπλανός σου έχει με κόπο και πόνο δημιουργήσει, διότι είναι σαν να χτυπάς αυτόν τον ίδιο. Βέβαια και η ιδιοκτησία θεωρείται από τον Χριστιανισμό ότι είναι ευλογημένη μόνο ως σωστή διαχείριση και για χάρη των άλλων, και όχι αν είναι αποτέλεσμα αρπαγών, κλοπών και επιμένει στην κατάχρηση και παρανομία. Κλεψιά είναι και όταν ο εργοδότης στερεί τα νόμιμα από τον υπάλληλο, όταν ακόμη εισπράττει ο μαγαζάτορας περισσότερα από όσα αξίζει το προς πώληση προϊόν του, όταν κλέβουμε ύπουλα την τιμή από κάποιον άλλο, όταν παρουσιάζουμε παράνομα ως δική μας πνευματική εργασία την εργασία κάποιου άλλου κ.λπ.

«ΔΕΝ ΘΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΨΕΥΤΙΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΣΥΝΑΝΘΡΩΠΟ ΣΟΥ», ορίζει η 9η εντολή. Να φροντίζεις πάντα για την εμπιστοσύνη μεταξύ των συνανθρώπων σου. Απαγορεύεται αυστηρά από τον Θεό η ψευδομαρτυρία γενικά, και ειδικά στα δικαστήρια εις βάρος αθώων, ή υπέρ των παρανόμων. Με την ψευδορκία, την συκοφαντία, υποφέρει πολύ και πληγώνεται ολόκληρη η κοινωνία, διότι ενός κακού μύρια έπονται. Ο Χριστός ξεκαθαρίζει ότι για τους χριστιανούς φτάνει το ΝΑΙ ή το ΟΧΙ στις καθημερινές μας σχέσεις, που πρέπει να είναι ακριβές και σίγουρο. «Κάθε τι πέρα από αυτά προέρχεται από τον πονηρό» (Ματθ. 5,33-37).

«ΔΕΝ ΘΑ ΕΠΙΘΥΜΗΣΕΙΣ ΤΙΠΟΤΕ ΑΠ' ΟΤΙ ΑΝΗΚΕΙ ΣΤΟ ΣΥΝΑΝΘΡΩΠΟ ΣΟΥ: ΟΥΤΕ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ, ΟΥΤΕ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ, ΟΥΤΕ ΤΟ ΔΟΥΛΟ ΤΟΥ, ΟΥΤΕ ΤΗ ΔΟΥΛΗ ΤΟΥ, ΟΥΤΕ ΤΟ ΒΟΔΙ ΤΟΥ, ΟΥΤΕ ΤΟ ΥΠΟΖΥΓΙΟ ΤΟΥ». Δεν παίζουμε επομένως με τους ανθρώπους. Απαγορεύεται με την 10η εντολή η ζήλεια, ο φθόνος, η κακή επιθυμία, η τάση αρπαγής των αποκτημάτων και αγαθών των άλλων. Διότι από την κακή ματιά προς τους άλλους, αρχίζουν οι επιθετικοί λόγοι και ενέργειες εναντίον τους, αφού η αντιπάθεια, το μίσος, ο φθόνος και η ζήλεια αρρωσταίνουν τη συνείδηση και πωρώνουν τους παθόντες. Καταδικάζονται και οι ενδόμυχες επιθυμίες για να θεραπευτεί η ψυχή και να είναι η θεραπεία πραγματική και πνευματική και όχι επιφανειακή και εξωτερική.

Η πρώτη συστηματική Αποκάλυψη του Θεού προς τους ανθρώπους δόθηκε με τον ΔΕΚΑΛΟΓΟ, που αποτελεί μια ζωτική περίληψη ολόκληρης της Παλαιάς Διαθήκης, φανερώνει σε σύντμηση την αληθινή λατρεία και θρησκεία και θα είναι πάντοτε απαραίτητος, αν θέλουμε μια κοινωνία ανθρώπων να είναι και να παραμείνει πράγματι Ανθρώπινη κοινωνία. Διότι δεν μας δεσμεύουν οι εντολές του Θεού, αλλά μας ελευθερώνουν και μας ευλογούν. Μας προστατεύουν από τη φθορά και τον ξεπεσμό. Οι κανόνες του Δεκαλόγου ρυθμίζουν τις κύριες και βασικές σχέσεις με το Θεό και με τους ανθρώπους γύρω μας, αλλά και με τη φύση, αφού οφείλουμε να

σεβόμαστε τα αντικείμενα και να τα χρησιμοποιούμε σωστά. Οι Δέκα αυτές θεμελιακές εντολές, που δόθηκαν μέσω του Μωυσή στο Σινά, συγκρατούν έκτοτε την ηθική ζωή των ανθρώπων και μάλιστα, αν τηρούνταν από όλους, δεν θα υπήρχαν δικαστήρια, αστυνομία, φυλακές, θα μειώνονταν κατά πολύ οι ασθενείς, τα διαζύγια, οι πόρτες ασφαλείας, οι πόλεμοι, οι πτέρυγες των ψυχιατρείων κ.α.

Κυρίως όμως οι Δέκα εντολές προετοίμασαν παιδαγωγικά την ανθρωπότητα για να δεχθεί την πλήρη Αποκάλυψη δια Ιησού Χριστού, ο οποίος πρόσφερε στην ανθρωπότητα την αλήθεια και τη Χάρη Του, με τη μοναδική διδασκαλία Του, τα θαύματά Του, τη θυσία και την Ανάστασή Του. Η επί του Όρους πράγματι Ομιλία Του, συμπλήρωσε πνευματικά την Παλαιά Διαθήκη και καθιέρωσε την πίστη, την αλήθεια και την αγάπη ως καρδιακές πλέον υποθέσεις και συστατικά στοιχεία της ζωής των γνησίων μαθητών του Κυρίου. Από τότε, και μόνο δι' Αυτού και προς Αυτόν, τόσο ισχυρά και αξεδιάλυτα ενώθηκαν η προς τον Θεό και προς τον πλησίον αγάπη, ώστε αν χωλαίνει το ένα από τα δύο να θεωρείται ατελής ο εν τη Εκκλησία, δηλαδή εν τω Σώματι του Χριστού, πιστός άνθρωπος.

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ:

«ΕΞΟΔΟΣ», Ιερεμίου Φούντα, αρχιμανδρίτου, Αποστολικής Διακονίας, Αθ. 2005

«ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΠΕΡΙΚΟΠΩΝ ΕΚ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ», Π.ΧΡ. Ροδόπουλου, εκδ. Ευθ. Χριστοπούλου, Αθ. 1968

«ΜΙΑ ΗΘΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΑΝΘΡΩΠΟ», Otto Hermann, Pesch, Πορεία Πνευματική, Αθ. 1982

«ΔΙΑΛΕΞΕ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΣΟΥ», T. Toth, εκδ. Φως, 1984

«ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ Α΄ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ», Σταυρούλας Σοφού, εκδ. Σαββάλας, 2008